

LO LUME, LUN GUVERN

RADIO, TELEGRAF, AVION, TRATAT INTERNAȚIONAL, TRIBUNAL MONDIAL, FORȚA POLIȚIENEASCĂ GLOBALĂ - de fapt va fi nevoie de mult mai mult decât toate aceste lucruri care îmbrățișează pământul spre a produce O LUME. De fapt niciunul dintre acele lucruri nu sunt necesare. Ele nu vor procura un lucru fundamental. Nu, aceasta nu este religie. Nici nu este conferința de la Dumbarton Oaks din 1944 „un început bun” al acesteia sau o conducere în direcția dreaptă.

Creatorul singurei lumi posibile și a unui guvern al său poate să se îngrijească de trebuința vitală, pentru binele nepieritor al omului. Cum va îndeplini el aceasta fără greș, această broșură cu documentația celei mai bune autorități vă spune pe scurt.

Editorii:

„ONE WORLD, ONE GOVERNMENT”, Rumanian

Made in Rumania

1946

Copyright, 1944

și editată de

WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY INC.

International Bible Students Association

Brooklyn, N.Y., U.S.A. în Edit. ASOCIAȚIEI „MARTORII

LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA”

ASOCIAȚIA

MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA

Persoană juridică morală

Cluj-Napoca, str. Emil Isac, nr. 6, ap. 1

Telefon: 0264-592862/0742-307432

Web: www.amir.ro

E-mail: amir.fratauti@yahoo.com

amirfratauti.blogspot.com

O LUME, UN GUVERN

O LUME, sub un guvern perfect și statornic al dreptății, este un destin sigur al tuturor oamenilor de bine. Ceeace este mai mult, realizarea ei este aproape, la îndemână. Aceasta înseamnă o lume fără război, departe măcar și de o amenințare a unui conflict sângeros, și de orice necesitate de a se recurge la așa ceva. Aceasta va însemna pentru pământul nostru o unitate a tuturor creaturilor omenești, toate bucurându-se de un belșug de viață în deplină încredere în Guvernul care le va guverna, împărtășindu-se din bogatele bunătăți ale pământului în mod neegoist, în armonie și cu bucurie. Cerul va fi acordat cu pământul și va ploua de sus dreptatea și pământul va răspunde și va produce roadele dreptății, roade care sunt justiție, pace, ordine bună și egalitate.

Imposibil! va zice la aceasta o persoana familiară cu istoria națiunilor. Atâtea promisiuni pentru o lume în unitate sub un guvern, îl umple cu îndoeli grave sau cu scepticism cinic. Aceasta pentru că în termen mijlociu omul își va imagina lumea descrisă aici a fi lumea despre care oameni proeminenți în politică, religie și afaceri sociale, au vorbit în ultimul timp. Când o persoană onestă cercetează problemele îngrozitoare care sunt puse în fața acestei lumi, și apoi să pună față în față slăbiciunea omenească, greșelile trecute și insuficiența oamenilor față de astfel de probleme, el poate foarte bine să nu creadă că oamenii pot să

aducă la iveală o astfel de lume de dorit. Că oamenii par a fi îmboldiți în mod irezistibil spre nevoia unei singure lumi este de nețăgăduit. Vechea stabilire a raselor, națiunilor și limbilor oamenilor, este în mod definitiv un lucru al trecutului. Datorită călătoriei aeriene, toți oamenii au fost aduși într-o poziție de relație fizică sau geografică unii cu alții, unde nimeni de pe pământ nu este mai departe decât cel mult cale de trei zile. Și mijloacele de comunicație fac informațiile disponibile imediat și în acelaș timp peste tot globul. De aceea concluzia este forțată asupra noastră că toți oamenii pur și simplu au intrat într-o strânsă vecinătate. Condiția de pusnic a oricărei părți a pământului este o rămășiță a antichității. Război în orice parte este mărginit spre a molipsi toate părțile și este prin urmare o cauză a tuturor și este o chestiune de atențiune și de interes pentru toți.

Dar pe când invențiunile moderne au sfârșit să șteargă elementele distanței sau spațiului și timpului, înaintarea științifică nu a șters temeliile tradiționale, pe care se sprijină grupurile rasiale, naționale și religioase și pe care sunt clădite mai multe instituțiuni ale lor și în conformitate cu care aceste grupuri multe trăiesc, lucrează, cugetă și se închină. Progresul modern spre mângâierea și comoditatea oamenilor, și deasemenea spre mai mare distrugere și război, nu a șters lucrurile adânc infiltrate și de lung timp cultivate, care despart pe oameni și pun bariere între ei. Acestea sunt lucrurile care crează problemele de nerezolvat, pentru cei mai înțelepți dintre conducătorii învățați ai lumii. Este zădarnic a spera că în trecerea vremii, împreună cu educație generală și distribuirea avantajelor moderne

tuturor, va șterge acești factori fundamentali despărțitori. Nu sunt motive sănătoase să sperăm aceasta, după cum nu sunt nici motive de închipuire că știința modernă și practica religiei au cauzat oamenii să crească neegoști și să aplice așa zisa „regulă de aur” a face altora ceea ce ai dori să-ți faci alții.

În ciuda priveliștii fără speranță din punctul de vedere omenesc, fie ca acest singur lucru să fie zis aici: Nu este nici o chestiune despre venirea unei lumi, cu un guvern; căci aceea este în mod definitiv scopul Creatorului. În primul veac al acestei ere numită „era creștină”, un serv inspirat al Creatorului a scris aceste cuvinte către colegii săi credincioși: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea”. Scriitorul, apostolul Petru, a prevăzut adevăratele lucruri care sunt în fața acestei lumi vechi, și el a scris această declarație întăritoare pentru folosul nostru care vedem aceste lucruri adevărate venind peste această generație. — 2 Petru 3:13.

Conducătorii religioși s-au azvârlit într-o discuție a evoluției problemelor lumii și au făcut expresiuni cu privire la aceasta în mod public. Prin urmare noi suntem pe deplin îndreptățiți să comentăm despre ceea ce zic acești religioniști pentru consumare publică. Fiindcă ei mărturisesc a reprezenta și a vorbi despre Creatorul, Dumnezeu cel Atotputernic, noi avem un drept să comparăm vorbirea lor cu cuvântul scris al lui Dumnezeu. O adresă publică a fost radiodifuzată prin stațiunea de radio a Vaticanului, la 1 Septembrie 1944, și a fost raportată de către Comisiunea Federală de Comunicațiuni a Statelor Unite. Fie ca, cititorii să-și

amintească acum că pontiful religios care a vorbit atunci, Papa Pius XII, pretinde a fi succesorul apostolului Petru; și el a zis: „Istoria trece printr-un ceas grav, decisiv pentru întreaga omenire. O lume veche zace în ruine. Spre a vedea o nouă lume ridicându-se dintre aceste ruini — o lume mai sănătoasă, mai bine dirijată și în mod legal mult mai în armonie cu necesitățile naturii umane — este dorința popoarelor martirizate. Cine vor fi arhitecții? Cine va trasa planurile de bază pentru noile instituțiuni? Cine vor fi cugetătorii care le vor da forma lor definitivă?” — *New York Times*, 2 Septembrie 1944.

Răspunzând întrebărilor pe care ei însăși le-au ridicat, zadarnic dorim noi ca papa să-și adopte vreo parte a argumentului apostolului, al cărui succesor papa insistă însuși a fi. Cu greu găsim în raportul FCC al cuvântării papei, vreo referință la Împărăția lui Dumnezeu prin Christosul Său, al cărei „vicar pe pământ” pretinde că este el. Dar noi nu găsim nici o singură referință la ea. În schimb, cuvântarea dovedește a fi o palmă dată uneia dintre Națiunile Unite, și o lungă apărare a dreptului de proprietate privată sau capitalism. Și aceasta vine din partea unui șef religios; care este cel mai mare capitalist al lumii și care pretinde a fi viceregele pământesc al Nazarineanului, care nu a pretins capital pe pământ, și care nu avea nici măcar unde să-și plece capul Său.

Cu totul evident, lumea despre care pontiful din Vatican a vorbit, nu este lumea despre care apostolul Petru a scris. Altfel papa ar fi știut că Dumnezeu cel Atotputernic va fi Creatorul ei și papa nu ar fi ridicat întrebările sale. Dar ne închipuim noi că acest pontif nu

s-a așteptat să fie unul dintre arhitecții aceștia propuse „lumi mai sănătoase, mai bine dirijată” și că el nu s-a așteptat să aibă o parte în trasarea planurilor de bază și să fie unul dintre cugetătorii care să-i dea „forma definitivă”? Răspunsul tuturor pretențiilor papale și a întregii istorii a Vaticanului la această întrebare, este Nu.

Chiar pe când Pontiful Roman vorbea, la castelul Dumbarton Oaks în Georgetown, o suburbie a capitalei americane, Washington, D. C., era adunată o solemnă conferință secretă a oamenilor de stat ai lumii. Pentru ce erau adunați împreună acești reprezentanți ai celor patru mari puteri mondiale, Marea Britanie, China, Rusia și Statele Unite, în această conferință importantă, care a ținut săptămâni de-a rândul datorită dificultăților privind chestiuni mondiale? Scopul raportat era, pentru a crea „o organizație generală internațională, bazată pe principiul de egalitate a suveranității tuturor statelor iubitoare de pace, deschisă spre a primi de membre pe toate acele state, mari și mici, pentru menținerea păcii și securității internaționale”. Acești oameni, sau guvernele care i-au numit, cu totul evident, sunt hotărâți să fie arhitecții sau plănuitorii care să proiecteze și să desemneze „lumea mai sănătoasă” de mâine.

Guvernul pe care ei îl plănuiesc urmează să fie însărcinat cu menținerea păcii și siguranței întregului glob. Acesta urmează a fi un guvern de coaliție, reprezentant al tuturor statelor politice din lume, dar dominat de către patru din cele mai puternice pe linia politică, financiară și militară. Prin aceasta ei speră să facă toate națiunile să trăiască în pace una cu alta și să

ia înfățișarea sprijinirii „unei singure lumi”. Cugetătorii politici și economici, profesori și autori, s-au străduit să dea contribuțiunea lor rezervorului comun de planuri și idei omenești în chestiune și au declarat că, pentru o lume unită a viitorului, trebuie să fie o libertate atât economică cât și politică, internaționalism economic cât și politic. Întocmai ca în cazul Vaticanului a apărării drepturilor de proprietate privată, ei nu fac mențiune sau sugestie a trebuinței foarte importante a Împărăției lui Iehova Dumnezeu prin Fiul Său Isus Christos.

Un bărbat înțelept Inspirat, cu mult înainte a zis: „Ce a fost, va mai fi, și ce s-a făcut, se va mai face; nu este nimic nou sub soare” (Eclesiastul 1:9). Această idee a unei singure lumi creată prin mâna omenească, nu este un lucru nou impus omului din pricina avionului, telegrafului, a radio-ului și a războiului global. Ideea unei singure lumi făcută de om este căruntă, în vârstă de 4.000 de ani. Ea privește îndărăt întreaga cale la timpul fondării orașului Babilon, sau Babel, oraș care a fost fondat de către fuehrer-ul sau conducătorul numit Nimrod. Despre acest timp primitiv istoricul Bibliei zice: „Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte”. (Geneza 11:1) Atunci pământul de curând trecuse printr-un potop global, distrugând tot afară de Noe și familia sa; afară de aceasta înaintea acelu potop, popoarele au fost împărțite, pământul fiind umplut cu violență.

Purtând griji de interesele lor comune, și înțelegând-se unul cu altul prin intermediul unei singure limbi, ce plănuiau acei membri primitivi ai societății omenești? Aceasta: Un guvern central,

dominat prin religie, și într-o localitate care s-a dovedit a fi sediul Babilonului. Notează acest scop al lor după cum spun ei; „Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului” (Geneza 11:4). Hotărârea lor pentru un guvern unificat sau închinare pentru a preveni o dezbinare și o ciocnire a intereselor egoiste, nu a fost inspirată de Dumnezeu, nici pentru gloria lui Dumnezeu. Aceasta era pentru câștigarea unei reputații sau nume pentru oameni. Aceasta era pentru stabilirea unui guvern peste care religia s-ar înălța cu importanță și care nu ar fi controlat de Dumnezeu.

Biblia este clară asupra faptului că această cetate și turn nu era inspirat de Dumnezeu sau binecuvântat de către El, dar era inspirat în mințile oamenilor de către marele adversar al lui Dumnezeu, anume, Satan Diavolul. De aceea, când Iehova Dumnezeu a observat scopul oamenilor, a zis: „iată, ei sunt un singur popor, și toți au aceeași limbă; și iacă de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus de gând” (Geneza 11:6). Imaginația lor despre „o lume” cu un turn al religiei și cu o cetate a guvernului centralizat ca o legătură, nu era în conformitate cu scopul lui Dumnezeu cu privire la o lume nouă în care locuiește dreptatea. Era un plan al lui Satan Diavolul pentru înscălvirea omenirii prin domnie totalitară și religie. Prin Iehova Dumnezeu cel atotputernic a spart unitatea lor și puterea lor organizată. Istoria biblică zice: „Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea. De aceea, cetatea a fost numită Babel (adică încurcătură),

căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului” Geneza 11:8, 9, Am. Stan. Ver.

Babel a fost simbolul domniei autoritare și dictatoriale cât și a religiei. El a fost fondat de către sângeirosul Nimrod, care a exercitat control peste popor și s-a făcut pe sine primul rege pe pământ și a înființat cultul eroilor, el însuși fiind adorat ca șef al statului. Oricine în teritoriul său care nu i se închina lui ca unuia mai puternic decât Iehova și ca unul care este mai presus decât Dumnezeu Cel Prea Înalt, era vinovat de neloialitate și răzvrătire împotriva statului. Cu privire la Nimrod istoricul sfânt scrie: „El este acela care a început să fie puternic pe pământ. El a fost un viteaz vânător înaintea Domnului, iată de ce se zice: Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului. El a domnit la început. Peste Babel, Erec, Acad, și Calne, în țara Sinear”. (Geneza 10:8-10, Am. Stan. Ver.) Prin Nimrod pământul a fost udat cu sânge. El a fost organizatorul războiului agresiv de cucerire, și scopul a fost ca Nimrod ca o puternică forță militară să domnească asupra pământului, politicii și comerțului lui, și aceasta cu binecuvântarea religiei. Astfel de oameni ca Noe și fiul Său Sem, care se închinau lui Dumnezeu, nu aveau nimic de a face cu religia și planul lumesc al lui Nimrod sau al Babilonului. Noe se aștepta ca Iehova Dumnezeu să aducă o sămânță sau o odraslă din organizația sa teocratică, și că această sămânță trebuie să distrugă șarpele cel mare, Satan Diavolul, și toată gloata Diavolului care face faptele lui, ale religiei și ale răutății. Noe nu a privit la Nimrod ca la sămânța femeii sau organizațiunea lui Dumnezeu, și

nu a fost înșelat de planul de domnie mondială a lui Nimrod. (Geneza 3:15). Profeția biblică arată că planul de domnie mondială al Babilonului prin religie și un guvern centralizat ar fi încercat din nou marea criză globală ceea ce înseamnă sfârșitul acestei lumi. Să se observe apoi icoana profetică în cea din urmă carte a Bibliei cu privire la domnia mondială încercată de către același Babilon vechi, dar în haina politică și religioasă modernă. Să se observe, de asemenea, judecata lui Iehova Dumnezeu asupra lui. Prin trimisul Său îngeresc Dumnezeu zice: „Vino să-ți arăt judecata curvei celor mari, care șade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului;..... Și m-a dus, în duhul, într-o pustie. Și am văzut; o femeie, șezând pe o fiară de culoare stacojie, ...era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea, în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei (cu domnitorii politici și financiari). Pe frunte purta scris un nume, o taină: BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI SPURCĂCIUNILOR PĂMÂNTULUI”. (Apoc. 17:1-5).

Că femeia simbolică reprezintă planul de domnie globală religioasă-totalitară, a zilelor din urmă, înseamnă o descriere profetică pe mai departe a organizației religioase totalitare, Babilon, în aceste cuvinte: „Aici este mintea plină de înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care șade femeia. Sunt și șapte împărați”. De aceea cei „șapte munți” nu simbolizează, cele șapte coline ale cetății literare a Romei, simbolizează împărății și guverne politice ale acestei lumi. Astfel profeția zice: „Și femeia, pe care ai văzut-o, este cetatea cea mare, care are stăpânire peste împărății pământului”. Prin urmare, organizația

babilonică de astăzi este simbolizată pe mai departe ca șezând pe multe ape dominând asupra tuturor popoarelor. După cum este scris: „Apoi (îngerul) mi-a zis: Apele pe care le-ai văzut, pe care șade curva, (Babilonul) sunt noroade, gloate, neamuri și limbi”. Apocalips 17:9, 10, 18 și 15.

Catolicii cinstiți și alții nu trebuie să fie înșelați și să cugete că femeia care călărește fiara este Roma păgână, și că femeia Babilon și fiara pe care ea călărește a trecut din existență când imperiul păgân al Romei a fost distrus. Roma continuă să existe; și ea există ca centru al puterii religioase totalitare, și curvește sau intră, în asociații politico-religioase cu toți împărații și domnitorii Globului, pentru ca în modul acesta să domine asupra tuturor oamenilor.

În astfel de împrejurări este numai o singură concluzie la care noi toți trebuie să ajungem, și aceasta este: Dacă urmează a fi creată o lume mai bună prin mâna oamenilor, și dacă pace, unitate și armonie urmează a fi tolerate în ea, atunci aceasta, trebuie să fie o lume Romano-Catolică. Prin această declarație îndrăzneată noi nu trebuie să injectăm în mod nepotrivit religia în cauză, spre a crea prejudicii. Religia s-a injectat totdeauna ea însăși în cauză și s-a făcut pe sine o parte a acestei lumi. Acest fapt astfel după propriile declarații ale Ierarhiei. De asemenea va rugăm a vă amintiți că cetatea Vaticanului nu este numai un centru religios ci și un nou stat politic în virtutea concordatului făcut cu fascistul Mussolini în 1929, și astfel ea și-a luat locul ei printre statele politice lumești. Ea nu este mai sacro-sfântă și peste orice discuție decât alte state. Prin scrisorile enciclice

(scrisoare circulară a Papei) și alte decizii din Vatican, Ierarhia a declarat că nu este mântuire pentru omenire afară de secta Romano-Catolică nici afară de supunerea față de Papa. Arhiepiscopul Irlandei, la celebrarea zilei onomastice în Baltimore Md., în 10 Noiembrie 1889, a strigat: „Noi trebuie să facem America catolică”. Astfel, în același mod, din cauza învățăturilor de bază și a credinței acestei secte religioase, Ierarhia nu va lăsa niciodată pământul să se odihnească, atât timp cât Ierarhia există, până ce nu va fi atins obiectivul ei global de a fi făcut America și tot pământul catolic sau teritorii controlate de catolici.

Astăzi organizația omului pământesc trece prin durerile nașterii pentru a produce o versiune revizuită a Ligii Națiunilor sau o asociațiune a națiunilor iubitoare de pace” a suveranității egale.

Acea conferință de la Dumbarton Oaks a fost numai o parte a procesului de naștere, Ierarhia religioasă Romană pretinde că Papa este „omul indispensabil” al lumii, și și-a pus în inima sa să domine organizația pentru colaborare internațională și control global. Până ce ea face aceasta oamenii nu pot niciodată să sperie pentru o oarecare stabilitate într-o astfel de organizație internațională pentru pace și siguranță. Mai mult chiar, toate celelalte religii vor fi numai asociați de mâna a doua cu Ierarhia în călăritul pe spatele acestei creaturi Internaționale după cum este simbolizat prin fiara stacojie cu șapte capete a Apocalipsului. Acest fapt de necombătut este evident din ceea ce fostul Papă Pius XI a zis în enciclica sa *Ubi Arcano Dei*, din 23 Decembrie 1922; și cariera

furtunoasă și căderea finală a Ligii Națiunilor din 1920 mărturisește adevărul acestui fapt.

Cu intențiunile ei iezuite de pace mondială, și însușindu-și acest prilej dintre cele mai mari spre a-și realiza propria ambiție, Ierarhia Romano-Catolică ca cea mai puternică dintre toate organizațiunile religioase, se pregătește să așeze religia călare pe spatele asociațiunii de după război a națiunilor pentru pace mondială și securitate. În 1943, când s-a pus întrebarea în Parlamentul Britanic dacă Papa din Roma va fi invitat să ia parte la conferința păcii, la care reprezentantul guvernului Britanic a răspuns cu un „Dumnezeule bun, Nu!”. Nu este necesar pentru Pontiful Vaticanului să ia parte ca un domnitor politic la masa păcii, dacă el a supravegheat deja preliminarile importante ale ședinței conferinței de pace. Ce nevoie este pentru participarea sa la aceasta, când primul ministru Britanic are o audiență de trei sferturi de oră cu Pontiful la 38 August 1944, considerând pacea nehotărâtă din timpul acela? Ce nevoie, când și reprezentantul personal al președintelui pe lângă Vatican, anume, Mr. Myron Taylor, vede pe Papa mai des decât orice alt diplomat străin, Mr. Taylor care, ca consilier în departamentul de stat al Statelor Unite, a ajutat să formuleze planul pentru organizația mondială? (New York Times din 6 Septembrie 1944) Ce nevoie, când și în cetatea Vaticanului este o adunare a reprezentanților naționali ce se găsesc în lume și în decursul anilor de război global, mai multe misiuni diplomatice au fost acreditate pe lângă Vatican, decât oricând înainte în istoria lui, făcând astfel Vaticanul un centru internațional? (New York Times din

11 Septembrie 1944). Chiar și secretarul american al războiului a mers să vadă pe Pontiful Vaticanului, într-o vizită neoficială, observați dvs.

Astfel de purtări ale acestei organizații religioase cu împărații și domnitorii (curvie spirituală, după cum o numește Sfânta Scriptură), a îndemnat pe un însemnat scriitor de pe lângă „diplomația Statelor Unite și Vatican” să zică: „Toate acestea adaugă la posibilitatea că negocierile preliminare ale păcii vor avea loc pe teritoriul neutru al Vaticanului. Nu trebuie să se uite că trimiși din toate națiunile dușmane sunt în cetatea Vaticanului. Conversațiuni neoficiale pot ușor să aibă loc în astfel de împrejurări”. Și acesta este motivul pentru ce scriitorul cugetă a fi de cea mai mare importanță pentru Washington de a avea relațiuni diplomatice cu Vaticanul. Revista Liberty din 9 Septembrie 1944.

Ceea ce a avut loc înaintea ochilor lumii este foarte remarcabil și poate fi înțeles numai la lumina profeției biblice. Cât despre aranjamentele pentru încheierea păcii după primul război mondial, Pontiful Vaticanului a fost exclus de acolo din cauza cunoscutelor purtări simpatice ale Vaticanului cu Puterile Centrale, și acestea mai ales prin reprezentantul diplomatic papal, care de atunci a devenit Papă, Tratatul din Londra a fost încheiat între Britania și Italia în 1916 și în mod specific a îndepărtat Vaticanul de la masa păcii. Dar în 1944, treizeci de ani mai târziu, după purtările cele mai notorii ale papalității cu și în sprijinul dușmanilor Nazi-Fasciști ai Națiunilor Aliate democratice, Vaticanul devine un Mecca pentru trimișii diplomati, miniștrii și reprezentanții Națiunilor Aliate în legătură cu

conducerea războiului global și a negocierilor de pace. Chiar și puternica Rusie a lăsat favoarea Vaticanului și face concesii religiei greco-ortodoxe și altor secte. Apare cu putere că politicienii internaționali au învățat bine lecția că nici o pace și stabilitate internațională nu este posibilă fără cooperarea sau dictarea „indispensabilului” Vatican. De aici strigătul politicienilor pentru „mai multă religie” în lumea de după război; și de aici buna lor voință de a lăsa religia, după cum este dominată de Ierarhia Vaticanului, să călătorească în și pe spatele creației de după război pentru liniște și siguranță internațională.

O astfel de lume de după război cu înălțarea religiei ei, nu va fi o împlinire a cuvintelor Inspirate ale lui Petru: „Dar noi, după făgăduința Lui (a lui Dumnezeu) așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea”. Aceasta nu va îndeplini condițiile pentru existența „unei lumi” sub domnia unui guvern. Înainte de a exista „o lume” a dreptății, religia trebuie de necesitate să fie nimicită, împreună cu autorul ei, Satan Diavolul; și această nimicire va aduce-o asupra ei Iehova Dumnezeu prin Regele Christos Isus în Armagedon.

Neastâmpărul religiei în afacerile de după război a „noii ordini fondată pe principiile morale”, va, împlini numai profeția că curva cea mare Babilonul va călări „fiara” internațională, după ce aceasta se ridică din groapa fără fund sau din abis. O astfel de împlinire înseamnă că restul profeției din Apocalips capitolul 17 va fi împlinit. Înseamnă că orice pace globală poate fi atunci forțată, va fi numai de viață scurtă și că deodată Babilonul religios și muntele ei feroce pe care

călărește vor fi stinse cu desăvârșire. Iehova Dumnezeu Cel Atotputernic promite că va pricinui motive de neînțelegere amară, să apară între puterile politice și comerciale și domnitorii care constituie fiara cu cele șapte capete și zece coarne. Atunci cântecele de propagandă, ispititoare și pretențiunile religioase a mării curve Babilon nu vor salva-o ca o organizație religioasă. Amanții ei de odinioară se vor întoarce de la ea cu dezgust și nu vor mai lăsa-o să călărească mai mult pe ei. Profeția Apocalipsului spune mai departe ce vor face atunci cu unire aceste puteri internaționale: „Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. „Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc”. — Apocalips 17:16, Versiunea Americană Standard.

Astfel Iehova Dumnezeu va cauza încurcătură Babilonului modern și-l va sparge, întocmai după cum a făcut la clădirea turnului și cetății lui Babel. Aceasta va însemna începutul bătăliei Armagedonului. Dar acțiunea de atunci a puterilor domnitoare împotriva religiei nu le va pune de partea sau în favoarea lui Iehova Dumnezeu și a Regelui său Christos Isus, nici nu le va salva de la nimicire. Ele trebuiau să ia loc de partea lui Dumnezeu și a Christosului Său ca un rezultat al proclamării Împărăției lui Dumnezeu care a fost în curs de la 1914. Ele nu trebuiau să permită nici o dată ca prostituata cea bătrână, Babilonul să se urce în spatele lor și să le gonească spre soarta lor. De aceea organizația Internațională care este creată pentru a aproviziona pe oameni cu mecanismul, răzimat pe forță, pentru păstrarea păcii, siguranței și

unității acestei lumi, va coborî în groapa fără fund abisul nimicirii, și va coborî pentru a rămâne acolo.

Visurile pasionate a înțelepților lumești și a oamenilor religioși pentru o lume clădită de către ei pentru o viață, mai bună, în conformitate cu standard-urile lor egoiste vor fi astfel spulberate de vânt. Visătorii cu visele lor amăgitoare vor pieri. Dar viziunea acelor care au studiat cuvântul lui Dumnezeu și au crezut profeția lui glorioasă a „cerurilor noi” și a „pământului nou” al dreptății, va fi atunci realizată. Cum se va întâmpla aceasta noi examinăm acum la lumina strălucitoare a Sfintelor Scripturi.

Religioniștii și aliații lor lumești, când vorbesc despre această lume, o limitează numai la acest pământ, adică numai la națiunile și popoarele și organizațiile lor care există pe pământ. Dar în Biblie expresiunea „această lume” și „lumea veche” sau „lumea antică” nu se referă numai la lucruri materiale, care pot fi pipăite și văzute, aici pe globul nostru. Expresiunea biblică „lume” sau „cosmos” se referă la o organizație spirituală cât și la o organizație pământească dominată de o astfel de organizație spirituală. Că atât un cer cât și un pământ cuprind o lume, apostolul Petru lămurește aceasta clar. Referindu-se la lumea de dinainte de potop, Petru scrie: „Dumnezeu... n-a cruțat lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuți”. Petru apoi ne asigură că după cum au râs de Noe pentru predicarea sfârșitului acelei lumi vechi, tot așa vor batjocori astăzi pe Martorii lui Iehova pentru avertismentul despre sfârșitul acestei

lumi. Petru ne spune apoi pentru ce, zicând: „Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei, și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă”. Apoi referindu-se la această lume ca fiind o înlocuire a lumii vechi și nelegiuită de dinainte de potop, Petru adaugă: „Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuiți”. Traducerea Goodspeed din 2 Petru 2:4, 6 și 3:5-7.

Este această lume a cerurilor și a pământului prezent la care s-a gândit Isus Christos când a spus guvernatorului politic Pilat din Pont: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă ar fi împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar lupta ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor dar acum, Împărăția Mea nu este de aici”. (Ioan 18:36) Aceasta nu înseamnă simplu că Împărăția lui Christos este cerească; aceasta înseamnă de asemenea că Împărăția lui Christos nu are parte cu cerurile prezente ale acestei lumi. Christos Isus, Regele, a spus de-a-dreptul ucenicilor săi: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea..... Nu voi mai vorbi mai mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic cu Mine”. (Ioan 14:19, 30) Acel „prinț al acestei lumi” este puternica creatură spirituală răspunzătoare de moartea lui Isus, anume, Satan Diavolul; și el a amăgit pe prinții politici de sub el pe acest pământ să i se alăture la omorârea lui Christos Isus Regele lumii noi. Acești prinți pământești ai lumii lui Satan, au făcut aceasta în ignoranță, față de înțelepciunea lui Dumnezeu, înțelepciune pe care o

citează apostolul Pavel, „înțelepciunea lui Dumnezeu... pe care n-a cunoscut-o niciunul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi, răstignit pe Domnul slavei”. (1 Corinteni 2:7, 8).

Este Satan, prințul acestei lumi, și toți demonii spirituali asociați cu el, care formează „cerurile prezente”. Deoarece aceste ceruri demonice au prezenta organizație pământească a tuturor națiunilor sub controlul și dominația lor și le fac să lupte împotriva lui Dumnezeu și a Martorilor Săi credincioși de pe pământ, apostolul Pavel scrie colegilor săi creștini, zicând: „îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea piept împotriva uneltirilor diavolului”. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești”. (Efeseni 6:11, 12, Goodspeed). Prin urmare, când Isus a zis despre ucenicii săi credincioși, „Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume”. El nu s-a cugetat simplu că speranța lor este cerească din cauza chemării lor la Împărăția cerească. El s-a cugetat, de asemenea, că ei nu au nimic de a face cu cerurile domniei lui Satan, ci, dimpotrivă, lupta lor principală este cu acele ceruri spirituale satanice. (Ioan 17:14, 16).

Christos Isus și urmașii Săi credincioși, puși în putere ca „Împărăția cerurilor”, constituie pe deplin „cerurile noi”. Aceasta înseamnă că cerurile prezente care erau răspunzătoare pentru moartea lui Isus, și care sunt răspunzătoare pentru persecuțiunea tuturor Martorilor lui Iehova din zilele lui Abel și până în veacul

al douăzecilea, acele ceruri spirituale ucigașe trebuie să treacă. Cu ele trebuie să treacă organizația pământească pătată de sânge, pe care cerurile prezente au dominat-o cu religie și cu tot felul de egoism și răutate, ele vor merge în nimicire completă în bătălia Armagedonului; și scripturile descopăr că cerurile diavolești vor fi martori mai întâi la mistuirea ca prin foc a prezentei organizații pământești în forma ei de după război, după care cerurile însăși vor fi distruse ca printr-un foc atotmistuitor. Aceasta este aceea la ce apostolul Petru se cugetă când scrie că „cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același cuvânt (al lui Dumnezeu), pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți”; și că „ziua Domnului însă va veni ca un hoț noaptea, în care cerurile vor trece ca trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul cu tot ce este pe el va arde”. De aceea el avertizează pe adevărații creștini căci ei „așteaptă și grăbesc venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului”. (2 Petru 3:7, 10, 12).

Această nimicire face loc pentru completa stabilire a unei lumi noi. O astfel de lume nu va fi toată spirituală, nici nu va fi tocmai „Împărăția cerurilor” și nici nu va fi cu subiect pământesc. Ea va cuprinde o organizație pământească pe acest glob pentru reprezentarea Împărăției cerești și pentru administrarea afacerilor Împărăției. Aceasta este lumea nouă, inclusiv cerurile și pământul, cu privire la care apostolul Petru scrie. Pentru că, după ce descrie nimicirea totală a acestei prezente lumi rele, el arată

unde este speranța noastră, zicând: „Dar noi, după făgăduința lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea”. (2 Petru 3:13).

Acea lume nouă dreaptă va fi „o lume”. Pentru ce? În primul rând pentru că ea va fi sub „un guvern”, și guvernul va fi teocratic și investit cu toată puterea în cer și pe pământ. Guvernul va fi ceresc, fiind compus din Christos Isus și „corpul” Său credincios sau biserica înviată ca o corporațiune spirituală la gloria cerească. Acel guvern teocratic este „cerurile noi”, și el va smulge controlul acestui glob din strânsoarea cerurilor prezente ale lui Satan diavolul. Acesta este guvernul lui Christos, guvern al cărui membri nu au putut fi ademeniți cu toată puterea lumii lui Satan și nici să fie îndepărtați de la credincioasa închinare a lui Iehova Dumnezeu. Și că acest guvern teocratic va îmbrățișa tot acest glob pământesc cu domnia și domeniul lui, profețiile ne asigură în aceste cuvinte cu privire la Isus Christos, Regele: „El va stăpâni de la o mare la alta, și de la râu până la marginile pământului. Locuitorii pustiei își vor pleca genunchiul înaintea Lui, și vrăjmașii vor linge țărâna”. (Psalm 72:8, 9; Zaharia 9:10).

Nimeni să nu-și închipuie că aceasta înseamnă că „un guvern” va fi un supra-stat vizibil sau un guvern supranațional, controlând o întreagă amestecătură de state sau națiuni de pe pământ împărțite politicește, întocmai ca un astfel de consiliu executiv și o adunare a națiunilor suverane libere în „noua ordine” de după război. De loc: pentru că acel Un guvern va fi deasupra a orice politică și nu va permite politică. El nu este dependent de procesele politice care tulbură, acum

pământul. Puterea acestuia nu va proveni de la oamenii de pe pământ pentru a activa ca servii lor, nici nu își va schimba forma sau calitatea de membru în anumite sesiuni ordinare sau extraordinare din cauza morții sau a alegerilor politice democratice. Acel Un guvern își primește puterea de la Suveranul universal, Iehova Dumnezeu, și el este Servul Său pentru justificarea numelui și dominației Sale universale. Pe aceia care compun guvernul Său teocratic, anume, Christos Isus și urmașii Săi glorificați, Iehova Dumnezeu îi îmbracă cu nemurire; ceea ce înseamnă că niciodată nu va fi moarte în rândurile lor și niciodată nu va fi nevoie să fie numiți succesori. Acest guvern, „cerurile noi”, se menține pe vecie prin puterea Atotputernicului Dumnezeu, care-l instalează, și niciodată nu va avea un succesor. În sprijinul acestui fapt etern profetia sigură a cuvântului lui Dumnezeu zice în legătură cu zilele noastre: „Dar în zilele acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea altui popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic” (Daniel 2:44).

Atunci politica va fi dată afară, și stinsă cu desăvârșire. Politica care a despărțit oamenii tuturor religiilor și i-a făcut să verse râuri de sânge pentru sistemele și ideologiile politice, va dispărea pentru totdeauna. Acel un guvern nu va înfăptui o cetate a Vaticanului pe lângă Roma spre a îngriji de o partidă a politicii internaționale și spre a fi centrul diplomatic al tuturor împărățiilor și republicilor acestei lumi. Când Împărăția Dumnezeului cerului va sfârâma și mistui toate aceste împărății, atunci cetatea Vaticanului și

regele său triplu încoronat va fi sfârșită în bucăți. De asemenea Roma despre care pontiful vorbește ca despre cetatea consacrată poporului Roman, pe care Maria, mama iubirii divine, a protejat-o în ceasul de pericol în Iunie 1944, nu va găsi disponibilă nici o „regină a cerului” spre a salva-o de nimicire din mâna lui Christos și toate națiunile pământului care fac afaceri cu cetatea Vaticanului și cu religia organizată vor coborî în pulbere întocmai ca și aceea așa zisă „cetatea eternă”. Organizația lor de după război pentru pace și siguranță internațională și pentru o „lume mai bună”, va fi aruncată, în pulbere și dată uitării împreună cu ele. Deci lumea nouă va fi cu totul nouă; după cum ne asigură Iehova Dumnezeu care șade pe tronul Său, zicând: „Iată Eu fac TOATE lucrurile noi”, „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte”. Apocalips 21:5; Isaia 65:17). Politica coruptă a lumii vechi și sistemele acesteia, nu va tulbura noua lume dreaptă.

Bătălia Armagedonului, în care Iehova Dumnezeu prin Regele Său Christos Isus va aduce această nimicire a apăsătorilor politici și religioși ai poporului, v-a fi cea mai colosală bătălie din istoria creațiunii. Ea va fi războiul universal între organizația lui Dumnezeu sub Christos de partea adevărului și dreptății, și organizația lumii lui Satan de partea opusă. Cu toate acestea, credincioșii supraviețuitori, pe care puterea lui Dumnezeu îi va ocroti prin această bătălie spre a intra în lumea nouă, nu vor fi încărcăți cu datoriile aceluia război. Acel un guvern al lumii noi de

după Armaghedon, nu va încărca poporul cu costul aceluia război, cerând generațiilor viitoare să se ostenească muncind, ca un rob și să plătească impozite asupra venitului, impozite asupra vânzărilor, și alte impozite spre a ușura guvernul de datoriile lui de război. Războiul Armaghedonului, și eliberarea oamenilor de bine pe care acesta o aduce, va fi dus fără cheltuieli, da, absolut liber de cheltuieli pentru aceia care supraviețuiesc bătălia sub ocrotirea lui Dumnezeu. Nici nu vor avea ei de luat parte în vreun oarecare mod la nimicirea violentă care va șterge din existență lumea diavolului. Cuvântul lui Dumnezeu zice acelor care se supun guvernului teocratic; „Lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu. Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: stați acolo, și veți vedea Izbăvirea pe care v-o va da Iehova”. (2 Cronici 20:15, 17, Am. Stan. Ver.).

În afară de faptul că sub acel Un guvern nu vor fi datoriile de război, nu vor fi nici un fel de dezbateri congresionale, parlamentare sau politice cu privire la transformarea industriilor de la producția de război la cea de pace. Cu privire la guvernul „cerurilor noi”, care este înălțat deasupra tuturor lucrurilor și care este simbolizat prin cetatea Sion și Ierusalim, profeția zice: „Căci din Sion va ieși legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului. El va judeca între multe popoare, va hotărî între neamuri puternice, îndepărtate. Din săbiile lor (ale dușmanilor) își vor (oameni de bine care se suie la Ierusalimul simbolic) făuri fiare de plug, și din sulilele lor (din acele întrebuițate de către dușmanii nimiciți) cosoare; niciun neam nu va mai trage sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța să facă război; ci fiecare

va locui sub vița lui și sub smochinul lui și nimeni nu-l va mai tulbura. Căci gura Domnului oștirilor a vorbit”. (Mica 4:1-4, A.S.V) Oamenii de bine indiferent de naționalitate, se vor bucura de această pace sub guvernul ceresc, și nu va mai fi nevoie de o forță polițienească internațională, care să ceară oamenilor în mod continuu să învețe violenta artă a războiului.

Dar dacă toate sistemele naționale de guvernare urmează să dispară în Armaghedon, cum vor fi menținute ordinea și legăturile potrivite între locuitorii pământului după aceea? În acest fel: Acel un guvern va instala pe pământ pe reprezentanții săi văzuți pentru ca să administreze în mod potrivit afacerile poporului în armonie cu legea teocratică din cer. Acești reprezentanți nu vor fi îngeri din cer materializați în carne; nici nu vor fi ei reprezentanți numiți de către popor prin intermediul violent contestat al campaniilor și alegerilor politice, în fașon democratic. Lumea nouă va fi în întregime teocratică; adică, Iehova Dumnezeu va domni prin intermediul guvernului Său, în mâinile lui Christos Isus, Fiul său. Și Iehova, prin urmare, prin guvernul său teocratic, este singurul care alege pe reprezentanții pământești ai Împărăției. El și Christosul său sunt „Puterile Înalte” care pot fi încredințate să facă numiri convenabile de oameni pe pământ ca să reprezinte Împărăția și să poarte de grijă de interesele ei printre popor.

La Psalmul 45, Iehova Dumnezeu autoriză pe Fiul Său Christos Isus, Regele, să facă numiri de reprezentanți vizibili ai Împărăției, zicând: „Îi vei pune preoți peste tot pământul”. Cine vor fi aceștia? Profeții și strămoșii lui Christos Isus, care au murit înainte de

Moartea Sa, învierea și înălțarea la cer. Sub cea mai severă probă a integrității lor până în ziua morții lor, ei au rămas credincioși ca Martori ai lui Iehova, și s-au dovedit vrednici de a fi puși la locul de încredere în Împărăția cerurilor. Christos Isus și-a vărsat sângele Său atât pentru ei cât și pentru toți credincioșii față de Iehova Dumnezeu și Christosul Său. De aceea Christos Isus, Regele, îi va învia pe acești credincioși din vechime din moarte și le va acorda viață veșnică în Împărăție, și pentru aceasta ei devin copiii săi, copiii ai „Părintelui etern, Prințul Păcii”. (Isaia 9:6). Când ei sunt astfel restaurați la viață pe pământ sub noile ceruri, atunci va fi împlinită profeția adresată lui Christos Isus: „Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei pune domni în toată țara”. (Psalm 45:16, Am. Stan. Ver.)

În pozițiile lor administrative, acești prinți vor forma „pământul nou”, și astfel funcționând, atât, cerurile noi cât și pământul nou, lumea nouă a dreptății va fi completă. Cu privire la funcționarea acestora, profeția zice: „Atunci Împăratul (Christos Isus) va împărăți cu dreptate, și voievozii (prinții) vor cârmui cu nepărtinire”. (Isaia 32:1). Acei prinți ai aceluia pământ nou vor reprezenta cu credincioșie cerurile noi, și de aceea vor fi în absolută armonie și unitate cu ele. Astfel va fi „O LUME” sub „UN GUVERN”. Rebeliune, așa ca aceea comisă de către prima pereche de oameni, Adam și Eva, nu va tulbura niciodată „pământul nou” al acelor reprezentanți princieri ai Împărăției cerurilor. De aceea tot poporul, pe măsură ce este supus singurului guvern teocratic, va avea o administrație perfectă și dreaptă, care va

însemna viață veșnică pentru toți supușii ascultători și credincioși.

Niciodată acel guvern de sus, din cer, nu va permite lucrul care a fost forța cea mai mare de despărțire printre popor să se înrădăcineze din nou pe pământ, adică religia care a fost introdusă în grădina Eden, de către Satan diavolul, pentru a amăgi omenirea să păcătuiască și să aducă astfel durere și moarte pe pământ, și care va fi desființată. Războaie religioase, binecuvântate și sprijinite de preoțime, niciodată nu vor mai păta pământul cu sânge și nu vor mai executa intoleranță și inchiziții împotriva acelor care se închină lui Iehova Dumnezeu și Fiului său, în spirit și în adevăr. În schimb, ceea ce va lega poporul împreună mai presus de orice, ca rezultat al supunerii față de guvernul teocratic, va fi închinarea lor înaintea Dumnezeului celui adevărat și viu, Iehova, Clăditorul lumii noi a dreptății. Adevărat, această prezentă lume rea a avut un dumnezeu, și cu privire la el scrie apostolul Pavel: „A căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei, slavei lui Christos, care este chipul lui Dumnezeu (Iehova)”. (2 Corinteni 4:4). Dar, din această declarație inspirată, reiese clar că acel dumnezeu căruia această lume i s-a închinat și l-a servit, este dușmanul lui Christos și a Dumnezeului lumii noi, și este Satan Diavolul, „prințul acestei lumi”. Drept rezultat, această lume a practicat și practică încă religie, și nu închinarea lui Dumnezeu cel adevărat, Iehova. De aceea această lume prezentă a fost o lume împărțită, împărțită prin egoism în părți religioase, politice și comerciale.

Pentru ca să poată exista și dura o lume, toate religiile trebuie să fie nimicite de pe pământ; și aceasta se va întâmpla, pentru că așa este hotărârea lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Christos Isus a spus urmașilor Săi: „Mă sui la Tatăl Meu și la Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și la Dumnezeul vostru” (Ioan 20:17). Iehova este Dumnezeuul cât și Tatăl Domnului Mântuitorului nostru Isus Christos (1 Petru 1:3). Christos Isus, Șeful cerurilor noi, Regele regilor în Împărăția cerurilor, se închină lui Iehova, în unitate de închinare. Reprezentanții văzuți ai Împărăției, anume prinții de pe tot pământul, s-au închinat lui Iehova până, la moartea lor, și ei vor continua să facă aceasta înainte, fiind înviați și instalați în serviciu în lumea nouă. (Matei 8:11, 12; Luca 13:28, 29).

Închinarea lui Dumnezeu Cel Prea Înalt, prin urmare, unește lumea nouă într-una; și aceasta de asemenea va aduce împreună într-una pe toți oamenii care câștigă viață prin Christos Isus. Nu numai prinții de pe pământ vor fi copiii lui Christos Isus, „Părintele Etern”, ci toți oamenii de pe pământ care câștigă viață în lumea nouă vor deveni copiii săi. Toți trebuie să câștige viață prin Regele lor, care și-a pus viața Sa pământească, pentru ei, după cum este scris: Darul lui Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Christos Domnul nostru”. (Romani 6:23). Regele lor, Capul aceluia guvern unic, va fi Tatăl lor, și toți supușii săi câștigând viață veșnică, vor fi copiii Săi, și toți acești supuși vor fi frați și surori. Relațiunea de familie îi va lega pe unul de altul și de Regele lor, și prezentele discuțiuni naționale și rasiale vor fi șterse pe vecie.

Împreună cu Regele lor, prinții și toți ceilalți supuși ai Săi, vor fi uniți în închinarea Marelui Creator al lumii noi și Clăditorului „unicului guvern”. Cu o astfel de unitate voluntară de închinare, biruind pe pământ, datorită adevăratei iubiri și adorațiuni a Creatorului, nu va mai trebui mai mult dat Cezarului ceea ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ceea ce este a lui Dumnezeu. Totul va fi dat neîmpărțit lui Dumnezeu, deoarece Cesar nu va mai fi. Nu se va mai înălța mai mult statul politic deasupra lui Dumnezeu, dar acel unic guvern teocratic va justifica numele lui Dumnezeu și-L va înălța mai presus de orice.

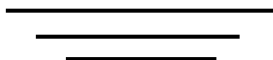
Tuturor persoanelor care suferă acuma din cauză că pun pe Iehova Dumnezeu deasupra statului și caută să trăiască pentru lumea nouă a unității și dreptății, propriul cuvânt al lui Dumnezeu le este îndreptat prin profeția: „De aceea așteptați numai, zice Domnul, până în ziua când Mă voi scula la pradă: căci am hotărât să strâng neamurile, să adun împărățiile, ca sa-Mi vărs urgia peste ele, toată aprinderea mâniei Mele; căci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Mele. Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme numele Domnului, ca să-i slujească într-un gând”. (Țefania 8:8, 9, Am. Stan. Ver.).

Ziua se apropie când Iehova se scoală la pradă ca un Războinic puternic împotriva acestei prezente lumi a răutății, învrăjbirii egoiste, apăsării și religiei. Îndeplinirea acestei hotărâri de a nimici națiunile politico-religioase într-o nimicire înfocată în Armaghedon vine repede. Unica lume, condusă și binecuvântată de către unicul guvern, este îndată deasupra noastră. Ca un cadou vizibil al acelei unități viitoare a unicei lumi, Iehova Dumnezeu deja a dat popoarelor buze curate (o limbă curată, A. S. F.) nu o oarecare limbă basică sau populară, inventată și

dezvoltată de către oamenii acestei lumi, ci limba lumii noi.

Aceasta este limba adevărului, neamestecată cu religie. Iehova a dat deja popoarelor Sale această limbă, anume, rămășița Martorilor săi credincioși și de asemenea oamenii de bine, care vin afară din toate națiunile, neamurile și rasele. Fără a lua în seamă unde este împrăștiat poporul consacrat al lui Iehova, fără a lua în seamă limba lor maternă sau națională, ei toți vorbesc una și aceeași „limbă curată” pe care El le-a dat-o, și aceasta este limba adevărului Împărăției. În fiecare țară și climă, în care ei sunt stabiliți, ei vorbesc și pun mărturie despre adevărul Împărăției, Unicul Guvern al Lumii Noi Unite. În acest mod ei toți cheamă numele lui Iehova și I se închină cu unitate sau „într-un singur gând”. Controverse religioase și politice ale acestei lumi prezente, nu îl desparte pentru că ei nu sunt din această lume.

Prin proclamarea Împărăției în această limbă curată, Martorii lui Iehova extind iubitorilor de adevăr și dreptate, în fiecare țară, invitația Regelui de a se alătura în această unitate a închinării Suveranului universal, Iehova Dumnezeu. Binecuvântați sunt toți aceia care ascultă și cheamă numele Domnului Dumnezeu și i se închină într-un gând înainte ca focul Armagedonului să izbucnească! Ei sunt aceia pe care Iehova Dumnezeu îi favorizează cu speranța vieții veșnice în glorioasa lume nouă, lumea dreptății unită sub unicul guvern al Eliberatorului și Răscumpărătorului omenirii, Isus Christos Mesia. (Țefania 2:1-3).

UNICUL GUVERN

Este gata și în Acțiune!

**VIITOAREA „LUME UNICĂ” ESTE SIGURĂ DE
REALIZARE!**

*Această veste bună este expusă
cu evidență documentară în*

la cel mai mare document al Istoriei omenești, Sfânta Biblie, și desfășoară înaintea cititorului una dintre cele mai importante teme care parcurge Sfintele Scripturi de la un capăt la altul, legându-le pe toate împreună într-o singură carte.

Prima promisiune a Împărăției care va domina peste o lume unică; cât și despre taina Regelui ei, condițiile pentru un loc oficial în guvern, timpul stabilirii ei, dovada operațiunii ei acum, și glorioasa lucrare viitoare destinată pentru ea în folosul eliberării și binecuvântării omului, și toate aceste chestiuni de interes deosebit sunt elaborate în această carte de 384 de pagini - are o copertă cu inscripție minunată, presată în aur pe pânză roșu de vin, și pagini finale de o artă elegantă. Presărat printre textul materiei sunt ilustrațiuni colorate. Un Index pe subiecte cât și un index complet al citațiilor scripturale, fac din ea o carte de cea mai mare valoare pentru studiul Bibliei cât și pentru lecții pătrunzătoare.

„STANDARD GRAPHICA-MARVAN”, S. A. R.

Aprobat de cenzura centrală cu Nr. 1493/1946